

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 6. 9. 1957, sp. zn. 1 Tz 139/57

Číslo: 86/1957

Právní věta:

Předpokladem, aby soud mohl upustit od potrestání, je, aby byly splněny současně obě podmínky v § 17a tr. zák. uvedené, t. j. že jde o čin menšího významu a o pachatele, který jinak vede řádný život pracujícího člověka.

Řádný život pracujícího člověka vede jen taková osoba, která plní základní povinnosti vůči společnosti jak při výstavbě socialismu, tak i ve svém soukromém životě.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 06.09.1957

Spisová značka: 1 Tz 139/57

Číslo rozhodnutí: 86

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řádný život pracujícího člověka, Upuštění od potrestání

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud v Šternberku uznal obžalovanou vinnou trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák., protože odcizila ze šatny tělocvičny Sokola jedny přezůvky v ceně 50 Kčs. Lidový soud upustil podle § 17a tr. zák. od potrestání obžalované s odůvodněním, že - i když obžalovaná nepožívá dobré pověsti a nemá dobrou pracovní morálku - přece jde o čin menšího významu, zejména vzhledem k tomu, že škoda byla nahrazena, obžalovaná se kajícně doznala a jde u ní o prvé provinění. Tento rozsudek se stal pravomocným.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou nejvyššího soudu zrušil rozsudek lidového soudu ve výroku, jímž bylo podle § 17a tr. zák. upuštěno od potrestání obžalované a lidovému soudu uložil, aby o trestu znova jednal a rozhodl.

Odůvodnění:

Předseda Nejvyššího soudu ve stížnosti pro porušení zákona v podstatě namítá, že obžalovaná nevede řádný život pracujícího člověka a proto nejsou dány podmínky pro upuštění od potrestání.

Nejvyšší soud shledal, že byl porušen zákon.

Jako základní podmínky, za nichž může soud upustit od potrestání, stanoví § 17a tr. zák., že jde o trestný čin menšího významu a že pachatel jinak vede řádný život pracujícího člověka. Obě tyto podmínky musí být splněny současně, takže není-li splněna kterákoliv z nich, pak upuštění od potrestání nepřichází v úvahu.

Lidový soud dospěl v souzené věci k závěru, že vzhledem k třídnímu profilu obžalované a vzhledem k tomu, že obžalovaná se kajícně doznala, způsobená škoda byla nahrazena, jde o čin menšího významu. Nezabýval se však vůbec druhou podmínkou, zda totiž obžalovaná vede řádný život pracujícího člověka. Kdyby tak byl učinil, pak by se nesměl jen spokojit s pouhým konstatováním nevalné pověsti obžalované, ale musil by hodnotit pečlivě zprávu o pověsti podanou okresním oddělením MV oddělením VB a ve spisech založenou, z níž vyplývá, že obžalovaná nepožívá dobré pověsti vzhledem k neuspořádanému životu, který vede, že s oblibou požívá větší množství alkoholických nápojů, hrubě a sprostě se vyjadřuje, její pracovní morálka je podprůměrná a s oblibou dělá absence ve svém zaměstnání.

U obžalované, u níž je takto dostatečně prokázáno, že nežije v mravním ohledu spořádaně, že má velmi špatný poměr k práci, ačkoli by řádně pracovat mohla, nelze podle toho, co bylo o ní dosud zjištěno, říci, že by vedla řádný život pracujícího člověka tím, že by plnila základní povinnosti vůči společnosti jak při výstavbě socialismu, tak i ve svém soukromém životě. I když lze souhlasit se závěrem lidového soudu, že šlo o trestný čin menšího významu, upuštění od potrestání pro nedostatek jedné ze zákonných podmínek bylo vyloučeno. Lidový soud, který za tohoto stavu použil ustanovení § 17a tr. zák., porušil zákon v tomto ustanovení.